

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/200/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6811200688
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6811200688.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom, v právnej veci navrhovateľa V. B. K., T. XX. XX. XXXX, H. M.Ú., M. XXXX/X proti odporkyňi N. I. C., Z., G. G. C., Š. XX/XX, v konaní zastúpenej JUDr. Alenou Turčanovou, advokátkou, advokátska kancelária Poprad, Lúčna 3923/22, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu KOOPERATIVA POISŤOVŇA, a. s., VIENNA INSURANCE GROUP, so sídlom Bratislava, Štefanovičova ulica 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 6 151,30 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 5 013,13 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 01. 01. 2011 až do zaplatenia a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh v zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd rozhodne o trovách konania do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 07. 02. 2011, osobne podaným na Okresný súd Revúca dňa 08. 02. 2011 sa domáhal pôvodne náhrady škody od odporkyne v rozsahu 4 447,95 Eur a svojím rozšíreným návrhom zo dňa 13. 02. 2012 sa domáhal ďalšieho nároku vo výške 1 703,37 Eur z titulu náhrady škody od odporkyne v zmysle zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Takéto rozšírenie návrhu súd pripustil ako zmenu návrhu svojím rozhodnutím pod č. konania 13C/200/2011-104 zo dňa 09. 03. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 03. 2012.

Odporkyňa z návrhom vyjadrila nesúhlas a tento ako nedôvodný žiadala zamietnuť.

K rovnakému vyjadreniu sa pripojil aj vedľajší účastník na strane odporkyne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie:

Výpoveďou zo zamestnania zo dňa XX. XX. XXXX v ktorom zamestnávateľ SMZ - M., Z.. G.. M., dáva výpoveď navrhovateľovi v tomto konaní v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) z dôvodu, že prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2. Výpovedná doba je dvojmesačná a začína plynúť od prvé dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Takúto prevzal navrhovateľ dňa 17. 12. 2008 s poznámkou „s pripomienkami“. Súd ďalej vykonal dokazovanie plnomocenstvom zo dňa 05.

02. 2009, v ktorom navrhovateľ splnomocnil odporkyňu na úkony, aby proti G.-M., Z.. G.. M., Y. XXXX/XX, M., V.: XX XXX XXX vo veci neplatnosti výpovede ho zastupovala a vykonávala všetky úkony, prijímala doručované písomnosti, podávala návrhy a žiadosti, uzvierala zmiery, uznávala plné nároky, vzdávala sa nárokov, podávala opravné prostriedky a vzdávala sa ich, vymáhala nároky, plnenia nárokov prijímala, plnenia potvrdzovala, a to všetko aj vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Toto splnomocnenie bolo dané v rozsahu práva a povinnosti podľa OSP, Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a Zákonníka práce. Takéto plnomocnenstvo odporkyňa aj prijala, pričom prijatie plnomocnenstva vyjadrila svojím podpisom.

Z návrhu na začatie súdneho konania zo dňa 17. 03. 2009 súd zistil, že bol podaný návrh na Okresný súd Revúca, vo veci navrhovateľa proti odporcovi SMZ-REVIMEX, a. s. Revúca, s označením o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou a uplatnenie práva na ochranu pred diskrimináciou, podľa § 13 ods. 5 Zákonníka práce. Z uvedeného návrhu je zrejmé, že tento návrh je odôvodnený, pričom navrhovateľ žiadal, aby spd vydal rozsudok „odporca je povinný zabezpečiť ospravedlnenie vedenia podniku zverejnením vo vnútropodnikovom časopise MAGNEZIT do dvoch mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku v tomto znení: Predstavenstvo SMZ-REVIMEX, a. s. Revúca sa týmto ospravedlňuje svojmu bývalému zamestnancovi V.. B. K. v súvislosti s rozhodnutím ukončiť s ním pracovný pomer v a. s.. Zamestnávateľ hrubo využil svoje mocenské postavenie na presadenie svojich zámerov aj za cenu priamej diskriminácie voči jeho osobe, pričom porušil svoje vlastné vnútorné základe normy a. s., zásady etiky a niektoré ustanovenia Zákonníka práce.“ Zároveň navrhovateľ žiadal, aby mu odporca zaplatil náhradu nemajetkovej ujmy v sume 8 200,- Eur za nemajetkovú ujmu diskriminácie zamestnávateľom a zníženú vážnosť spoločenského uplatnenia v mesiacoch január a február roku 2009. Zároveň navrhovateľ žiadal od odporcu nahradiť trovy konania.

Takýto návrh podpísala odporkyňa ako advokátka.

Súd ďalej vykonal dokazovanie uznesením Okresného súdu Revúca pod č. konania 3C 36/09-27 zo dňa 09. 04. 2009, v ktorom bol navrhovateľ vyzvaný, aby svoje neúplné podanie zo dňa 17. 03. 2009 doplnil v zmysle poučenia vyplývajúceho z odôvodnenia tohto uznesenia, najmä aby doplnil tú časť, ktorá sa týka návrhu, z ktorého musí byť zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha, to znamená petit návrhu, ktorý musí byť jasný, určitý, zrozumiteľný a musí byť zrejmé, k akej konkrétnej povinnosti má súd účastníka zaviazat'. Zároveň ho poučuje o tom, že z petitu návrhu nie je jasné za aké obdobie žiada náhradu mzdy, t. j. presne od ktorého dátumu a v jeho návrhu je konštatované, že formulácia petitu je všeobecná, t. j. nepostačujúca a neurčitá.

Súd ďalej vykonal dokazovanie Doplnením a opravou návrhu na začatie súdneho konania, č. konania 3C 36/09 adresovanej odporkyňou Okresnému súdu Revúca, dňa 24. 04. 2009 na základe ktorého je zrejmé, že odporkyňa na základe uznesenia Okresného súdu Revúca pod č. konania 3C 36/09-27 zo dňa 09. 04. 2009 dopĺňa a upravuje petit svojho podania zo dňa 17. 03. 2009 tak, že odporca je povinný zabezpečiť ospravedlnenie vedenia podniku zverejnením vo vnútropodnikovom časopise MAGNEZIT, do dvoch mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku v znení, ktoré je presne formulované. Zároveň toto doplnenie obsahuje povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 8 200,- Eur za nemajetkovú ujmu diskriminácie zamestnávateľom o zníženú vážnosť spoločenského uplatnenia v mesiacoch január a február 2009. Zároveň v tomto doplnení si odporca uplatňuje právo na náhradu škody za majetkovú ujmu v príčinnej súvislosti s ušlou mzdou z dôvodu neplatnej výpovede vo výške prislúchajúcim mesačným násobkom priemerného mesačného zárobku 4 115,- Eur, odo dňa 01. 03. 2009 až do času vydania rozsudku, že pracovný pomer trvá aj naďalej, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň odporca má byť povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania.

Súd vykonal ďalej dokazovanie výzvou na zaplatenie škody vzniknutej výkonom nekvalifikovanej právnej služby zo dňa 10. 12. 2010, ktorú adresoval navrhovateľ odporkyňi s tým, že žiada, aby náhrada škody vo výške 4 447,95 Eur mu bola zaplatená najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Navrhovateľ ďalej preukázal výpisom z VÚB Banky, príkazu na úhradu skutočnosť, že uhradil na účet právneho zástupcu v konaní pred Okresným súdom Revúca dňa 22. 11. 2010 sumu 5 114,23 Eur.

Z oznámenia zo dňa 20. 02. 2009, ktorú adresoval navrhovateľ spoločnosti SMZ-REVIMEX, a. s. Revúca súd zistil, že navrhovateľ oznámil svojmu zamestnávateľovi, že výpoveď zo zamestnania zo dňa 15. 12. 2008, ktorá mu bola doručená dňa 17. 12. 2008 považuje za neplatnú, a preto v zmysle § 79 Zákonníka práce trvá na tom, aby ho naďalej zamestnávali na základe platnej pracovnej zmluvy zo dňa 01. 06. 2004.

Z príkazu na úhradu súd zistil, že navrhovateľ uhradil súdny poplatok vo výške 312,- Eur za konanie vedené pred Okresným súdom Revúca, pod spis. zn. 3C 36/2009. Zároveň súd vykonal dokazovanie príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 04. 02. 2010, ktorou navrhovateľ zaplatil odporkyni 210,- Eur za podanie žaloby a právne zastúpenie vo veci 3C 36/2009. Súd mal ďalej za preukázané, že navrhovateľ zaplatil N. Z. Q., advokátovi, v Košiciach sumu 30,- Eur za právne služby dňa 04. 03. 2010. Zároveň súd vykonal dokazovanie faktúrou číslo 05/2010, kde dodávateľom je N. I. Y., advokát, so sídlom v Košiciach a príjemcom je navrhovateľ, pričom v zmysle vyhlášky č. 655/2004, touto faktúrou bola fakturovaná odmena za právny rozbor veci vo výške 119,- Eur, pričom na spodnej časti tejto faktúry je ručným písmom napísane uhradené: 119,- Eur dňa 12. 03. 2010 cez internet. Žiadny iný doklad ohľadne preukázania skutočného zaplatenia tejto sumy v konaní predložený nebol.

Súd ďalej vykonal dokazovanie potvrdením Okresného súdu Revúca č. XXXXXXXX zo dňa 17. 03. 2010 o zaplatení 5,61 Eur za prefotenie 17 ks listín po 0,33 Eur. Z potvrdenia Okresného súdu Revúca zo dňa 16. 08. 2010 pod č. 2897398 súd zistil, že navrhovateľ uhradil Okresnému súdu Revúca za prefotenie listín sumu 5,28 Eur, a to 16 ks listín po 0,33 Eur.

Z príkazu na úhradu zo dňa 22. 11. 2010 mal súd za preukázané, že navrhovateľ uhradil na účet Okresného súdu Revúca sumu 43,18 Eur z titulu náhrady svedočného.

Navrhovateľ v konaní ďalej preukazoval komunikáciu medzi ním a odporkyňou, kedy dňa 12. 03. 2009, elektronickou poštou mu bol zaslaný návrh na začatie konania tak, ako sa nachádza v súdnom spise na č.l. 140, ktorý je označený ako návrh na začatie súdneho konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, pričom zo žalobného návrhu vyplýva, že odporca je povinný zabezpečiť ospravedlnenie vedenia podniku listom alebo v časopise MAGNEZIT v tomto znení, pričom navrhovateľ bol žiadaný na doplnenie tejto časti tak isto, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhrady nemajetkovej ujmy v sume, ktorú bolo potrebné doplniť a tak isto odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške, tak isto bolo potrebné doplniť zo strany navrhovateľa. Na takúto žiadosť reagoval navrhovateľ tak, že elektronickou poštou dňa 14. 03. 2009 doručil odporkyni doplnený návrh, pričom farebne odlišným textom do už zaslaného žalobného návrhu doplnil okolnosti, ktoré považoval za potrebné, a to najmä text ospravedlnenia, výšku nemajetkovej ujmy a tak isto výšku náhrady škody, ktorú požaduje. Odporkyňa v konaní predložila koncept návrhu na začatie súdneho konania zo dňa 12. 03. 2009 nazvaný o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a ručným písmom doplnené a uplatnenie práva na ochranu pred diskrimináciou podľa § 13 ods. 5 Zákonníka práce, z ktorého žalobného petitu takéhoto návrhu vyplýva, že prvým odsekom tohto žalobného petitu je výpoveď odporcu zo dňa 15. 12. 2008 je neplatná. Pracovný pomer trvá i naďalej.

Súd vykonal dokazovanie spisom Okresného súdu Revúca pod spis. zn. 3C 36/2009, z ktorého zistil, že návrh na začatie súdneho konania vo veci navrhovateľa V. B. K. proti odporcovi SMZ-REVIMEX, a. s. Revúca, so sídlom Revúca bol podaný dňa 19. 03. 2009 s dátumom žalobného návrhu 17. 03. 2009. Návrh na začatie súdneho konania znie „o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou a uplatnenie práva na ochranu pred diskrimináciou podľa § 13 ods. 5 Zákonníka práce. Zo žalobného návrhu je zrejmé, že navrhovateľ žiadal, aby sa mu odporca ospravedlnil, zaplatil náhradu nemajetkovej ujmy a zaplatil náhradu škody. Súčasťou spisu je aj plnomocenstvo navrhovateľa pre odporkyňu na zastupovanie v konaní vo veci neplatnosti výpovede jeho bývalého zamestnávateľa. Súd ďalej vykonal dokazovanie odvolaním plnomocenstva - oznámenie zo dňa 08. 03. 2010, ktoré adresoval navrhovateľ Okresnému súdu Revúca na vedomie tým, že takéto odvolanie adresoval odporkyni v zmysle, že ku dňu 08. 03. 2010 jej vypovedá plnú moc v celom rozsahu tak, ako jej bola daná dňa 05. 02. 2009 vo veci zastupovania 3C 36/2009 vo veci neplatnosti výpovede. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 01. 06. 2010 pred Okresným súdom Revúca, spis. zn. 3C 36/2009 súd zistil, že navrhovateľ v tomto konaní sa pred

Okresným súdom Revúca zúčastnil ako navrhovateľ osobne prítomný, pričom súd na tomto pojednávaní vyhlásil unesenie, ktorým nepripustil zmeny petitu návrhu v znení tak, ako bolo na pojednávaní navrhnuté navrhovateľom a ako je uvedená v písomnej forme v podaní zo dňa 01. 06. 2010 a je označená ako záverečná reč a je založená v spise. Takéto rozhodnutie je vypracované aj písomne pod č. konania 3C 36/2009-202 zo dňa 01. 06. 2010. Súd ďalej zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 01. 06. 2010 zistil, že návrh navrhovateľa bol v celkom rozsahu zamietnutý. Z odôvodnenia rozhodnutia o nepripustení zmeny žalobného petitu návrhu vyplýva, že súd dospel k záveru, že výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre konania o zmenenom návrhu, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Z rozsudku Okresného súdu Revúca pod č. konania 3C 36/2009-204 a strany 11 súd konštatuje, že žaloba na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru výpoveďou na súd zo strany navrhovateľa podaná nebola.

Na odvolanie navrhovateľa podané osobne dňa 15. 07. 2010 na Okresný súd Revúca rozhodol vo veci Krajský súd v Banskej Bystrici, v konaní pod č. 13Co 174/2010-265 zo dňa 12. 10. 2010, v ktorom rozsudok Okresného súdu Revúca potvrdil.

Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici na strane 8, prvý odstavec potom vyplýva, „že pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o tom, že výpoveď daná odporcom navrhovateľovi je neplatná, neprichádzajú do úvahy žiadne nároky, ktoré by sa z dôvodu neplatnej výpovede mohli uplatňovať. Teda nie ani nároky náhrady škody za majetkovú ujmu v príčinnej súvislosti s ušlou mzdou z dôvodu neplatnej výpovede.“

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že oslovil odporkyňu ako advokátku o poskytnutie právnej služby, a to právneho zastupovania v súdnom spore týkajúce sa neplatnosti výpovedi z pracovného pomeru, ktoré mu dal jeho zamestnávateľ SMZ-REVIMEX, a. s. Revúca v zmysle jeho listu zo dňa 15. 12. 2008. Navrhovateľ ďalej uviedol, že dňa 05. 02. 2009 došlo k podpisu plnomocenstva uzatvorením zmluvy o právnej službe vo veci neplatnosti výpovedi, proti jeho zamestnávateľovi. Takouto plnou mocou splnomocnil odporkyňu aby ho zastupovala, vykonávala všetky úkony, prijímala doručované písomnosti a podávala návrhy a žiadosti. Plnomocenstvo jej bolo udelené v rozsahu povinností a práv podľa OSP, Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a Zákonníka práce. Uviedol, že podľa výpovede z pracovného pomeru zo dňa 15. 12. 2008, jeho pracovný pomer mal u jeho zamestnávateľa skončiť 28. 02. 2009. Podľa § 77 Zákonníka práce, začala plynúť prekluzívna lehota pre podanie žaloby o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru a táto mala uplynúť dňa 30. 04. 2009. Uviedol, že odporkyňa dňa 17. 03. 2009 spracovala žalobu, ktorú adresovala Okresnému súdu Revúca, ktorú v predmete veci označila ako „o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou“. Z petitu žalobného návrhu však vyplývalo, že odporca je povinný zabezpečiť ospravedlnenie navrhovateľovi prostredníctvom vnútropodnikového časopisu MAGNEZIT a zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody za majetkovú ujmu v príčinnej súvislosti s ušlou mzdou z dôvodu neplatnej výpovede, vo výške príslúchajúcim 12 mesačným násobkom priemerného mesačného zárobku vo výške 4 115,- Eur.

Okresný súd Revúca uznesením zo dňa 09. 04. 200, ktoré doručil odporkyňi ju vyzval k doplneniu neúplného podania zo dňa 17. 03. 2009. Odporkyňa na takéto uznesenie reagovala podaním zo dňa 24. 04. 2009, kedy doplnila a upravila petít žaloby, pričom doplnenie a úprava sa týkala len ospravedlnenia odporca navrhovateľovi, náhrady nemajetkovej ujmy, náhrady škody za takúto nemajetkovú ujmu od 01. 03. 2009 až do času vydania rozsudku, že pracovný pomer trvá. Ani podaná žaloba a ani doplnenie odporkyne však neobsahovalo žalobný petít podľa jeho názoru v najpodstatnejšej a rozhodujúcej časti v tom zmysle, že má byť určená neplatnosť výpovede daná odporcom v tom konaní navrhovateľovi dňa 15. 12. 2008. Okresný súd Revúca svojím rozhodnutím zo dňa 01. 06. 2010 návrh zamietol a zaviazal zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 4 447,95 Eur a trov konania a trov štátu vo výške 43,18 Eur. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia potom vyplynulo, že navrhovateľ nepodal v stanovenej lehote na súd žalobu o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru a preto bez ďalšieho nemožno sa jeho neplatnosťou ďalej ani zaoberať a rozviazanie pracovného pomeru je účinné. V rámci konania dňa 01. 06. 2010 si navrhovateľ podľa svojho tvrdenia uplatnil právo na doplnenie žaloby, kedy žiadal

určiť neplatnosť výpovede z pracovného pomeru, avšak súd takúto zmenu žalobného návrhu zamietol a preto o platnosti či neplatnosti výpovede z pracovného pomeru sa nevykonalo vôbec dokazovanie a ani sa nerozhodlo. Uviedol, že prvostupňový súd sa v svojom rozhodnutí zmienil o tom, že uplynula práve prekluzívna lehota v zmysle § 77 Zákonníka práce pre uplatnenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru prostredníctvom súdu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na jeho odvolanie rozhodol tak, že rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil, pričom takisto poukázal na to, že predpokladom pre úspešné sa domáhanie ospravedlnenia sa, prípadne náhrady škody je možné až po určení neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, ktorá však nebola predmetom žalobného návrhu.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporkyňa svojou nesprávnou formuláciou žalobného návrhu, nedbalým postupom pri úprave a doplnení žaloby v zmysle uznesenia Okresného súdu Revúca zapríčinila, že súd o neplatnosti výpovede ani nerozhodoval, pričom z plnomocenstva, ktoré jej udelil jasne vyplýva a je jednoznačne vymedzený predmet sporu na zastupovanie ktorého ju splnomocnil. Z tohto dôvodu podľa názoru navrhovateľa mu vznikla škoda spočívajúca jednak v zaplatení súdneho poplatku na Okresnom súde Revúca v konaní pod spis. zn. 3C 36/2009 vo výške 312,- Eur, odmeny odporkyne ktorú zaplatil vo výške 210,- Eur, poplatkov ktoré mu vznikli za posúdenie žaloby, ktoré mu spracovali dvaja advokáti vo výške 149,- Eur, náhrada za kópie listín, ktoré si urobil v rámci konania pred Okresným súdom Revúca vo výške 10,89 Eur, náhrady trov štátu za svedočné, ktoré zaplatil na účet Okresného súdu Revúca vo výške 43,18 Eur, trov odvolacieho konania v ktorom bol neúspešný vo výške 666,28 Eur a 312,- Eur súdneho poplatku z odvolania, ktoré podal proti prvostupňovému rozhodnutiu.

Navrhovateľ zhrnul, že určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru v žalobnom návrhu tak, ako ho podala odporkyňa absentuje, porušila teda ním záväzok voči nemu ako klientovi tým, že nerešpektovala obsah dojednania a obsah plnomocenstva a nepodala v zákonnej lehote žalobu v takej podobe, aby v tejto bol naformulovaný žalobný petit o určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 15. 12. 2008. Z tohto dôvodu žiadal navrhovateľ svojmu návrhu vyhovieť s tým, že sú preukázané všetky atribúty náhrady škody s poukazom aj na zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a to jeho ustanovením v § 18 a § 20.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že žiada návrh zamietnuť ako nedôvodný a neoprávnený, avšak pripustila, že je pravdou, že nesprávnym spôsobom sformulovala petit žalobného návrhu, keď v žalobnom návrhu ho označila ako o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, avšak takáto formulácia sa už potom v závere samotného žalobného návrhu neobjavila, pričom k tejto skutočnosti došlo v súvislosti s písárskou chybou a táto časť žalobného návrhu z podaného návrhu „vypadla“. Uviedla, že pripúšťa tú skutočnosť, že akosi nevenovala pozornosť následnej výzve na doplnenie a úpravu žalobného návrhu a uznala tú skutočnosť, že takýto nedostatok neodstránila ani na túto výzvu. Odporkyňa ďalej uviedla, že napriek týmto k skutočnostiam došlo k vypovedaniu plnej moci dňa 08. 03. 2010, kedy táto bola oznámená a doručená súdu a jej bola doručená dňa 12. 03. 2010. Navrhovateľ mal preto dostatok času, aby správnym spôsobom si prostredníctvom seba, resp. iného právneho zástupcu sformuloval žalobný petit správne tak, ako to požadoval. Uviedla ďalej, že návrh navrhovateľa v konaní pred Okresným súdom Revúca nebol zamietnutý z dôvodu, že došlo k preklúzii práva ale pre to, že súd nepripustil zmenu žalobného návrhu, pričom je podstatné, aby navrhovateľ preukázal úspešnosť v konaní o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, pričom podľa jej názoru v konaní nie sú preukázané dostatočným spôsobom všetky atribúty náhrady škody a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť.

Vedľajší účastník vo svojej výpovedi uviedol, že sa pridrižiava skutkových a právnych tvrdí tak, ako ich poskytla vo svojej výpovedi odporkyňa.

Podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 586/2003 Z. z., v znení účinnému ku dňu začatia poskytovania právnych služieb, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť

sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odpornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pri tom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Podľa § 26 vyššie citovaného zákona, advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník v spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

Koncipient a zamestnanec advokáta nezodpovedajú klientovi za škodu spôsobenú pri poskytovaní právnych služieb. Ich pracovno-právna zodpovednosť voči advokátovi nie je tým dotknutá.

Každý advokát samostatne zodpovedá voči klientovi za škodu spôsobenú pri poskytovaní právnych služieb okrem prípadov, ak ide o spoločného klienta niekoľkých advokátov. Voči svojim zamestnancom a iným osobám zodpovedajú advokáti, spoločníci spoločne a nerozdielne.

Ak tento zákon neustanovuje inak, advokát sa zbaví zodpovednosti podľa ods. 1, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 vyššie citovaného zákona, advokát si pomáha uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických a právnických osôb (ďalej len „klient“) v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zo zákonmi a s inými všeobecnými záväznými právnymi predpismi.

Výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracovanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu (ďalej len „právne služby“).

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Súd na základe vykonaného dokazovania vyššie citovaných právnych predpisov môže konštatovať, že občiansko-právna zodpovednosť advokáta za škodu je predovšetkým zodpovednosťou advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie. Takáto zodpovednosť je definovaná jednak z hľadiska vecného, časového a taktiež osobného. Zodpovednosť advokáta rieši predovšetkým zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a jeho ustanovenie § 26 ods. 1. Advokát teda zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie. Podľa účinnej právnej úpravy sa právny vzťah medzi advokátom a klientom, založený zmluvou o poskytovaní právnych služieb uzatvorenou podľa zákona o advokácii, subsidiárne riadi ustanoveniami o zmluve príkaznej podľa § 724 a nasledujúcich, Občianskeho zákonníka.

Je možné povedať vo všeobecnosti o podmienkach vzniku zodpovednosti za škodu, že sa jedná buď o zodpovednosť záväzkovú, kedy tu nastupuje povinnosť náhrady škody vzniknutej ako dôsledok porušenia záväzkov, zodpovednosť medzi individuálne určenými subjektmi, medzi ktorými je záväzkový vzťah založený zmluvou, resp. mimozáväzková zodpovednosť nastupuje vtedy, keď náhrady škody vznikne porušením inej právnej povinnosti medzi osobami, medzi ktorými nie je žiadny iný právny vzťah.

Pre záväzkovú zodpovednosť advokáta má vždy prednosť jej úprava v zákone o advokácii. Advokát môže byť subjektom záväzkovej zodpovednosti iba v prípade, ak tu existuje platný záväzkový vzťah medzi ním a klientom založený zmluvou o poskytovaní právnych služieb. V takomto prípade sa teda zodpovednosť advokáta posudzuje podľa § 26 zákona o advokácii. Otázky neupravené zákonom o advokácii sa riadia Občianskym zákonníkom. Táto zodpovednosť advokáta je vždy objektívna. V prípade zodpovednosti mimozáväzkovej sa právo na náhradu škody neriadi ust. § 26 zákona o advokácii ale s ohľadom na uvedené sa riadi vždy ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi zodpovednosť za škodu a preto aj inými ustanoveniami Občianskeho zákonníka sa aplikujú tie ustanovenia o všeobecnej zodpovednosti. Občiansko-právna zodpovednosť je zodpovednosť založená na princípe zavinenia alebo zodpovednosť objektívna. Predpokladmi vzniku zodpovednosti založenej na princípe zavinenia je 1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), 2. vznik škody, 3. existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Zavinenie vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti je tu prezumované. Subjektmi takéhoto zodpovednostného vzťahu sú jednak označený škodca, ktorý je buď advokátom, resp. spoločnosťou podľa zákona o advokácii a poškodeným, t. j. klientom, čo je osobou, ktorá advokáta požiadala o poskytnutie právnej služby a advokát prejavil vôľu právnu službu jej poskytnúť, čím došlo k uzavretiu platnej zmluvy o poskytovaní právnej služby, resp. povinnosti poskytnúť právnu službu môže vzniknúť aj na základe vykonateľného rozhodnutia štátneho orgánu. Iná osoba než klient sa môže domáhať náhrady škody od advokáta len podľa predpisov Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd konštatuje, že aktívna a pasívna legitímácia v danom spore je jednoznačným spôsobom preukázaná a v konaní nebola ani nikým sponychybnená, teda vzťah medzi navrhovateľom a odporcom je vzťahom klienta a advokáta, ktorý našiel výraz v udelení plnej moci, ktorú udelil navrhovateľ odporkyni na zastupovanie v konaní proti svojmu zamestnávateľovi vo veci neplatnosti výpovede.

Predpoklady vzniku zodpovednosti nie sú vyslovene upravené v zákone, súdna prax však konštatuje, že platná právna úprava zodpovednosti advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie je koncipovaná ako zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie, teda zodpovednosť je tu objektívna a tejto nie je možné sa zbaviť. Zavinenie advokáta sa neskúma a neprichádza do úvahy ani jeho vyvinenie tým, že by preukázal, že škodu nezavinil. Jediným liberačným dôvodom pre advokáta je ten, ktorý je uvedený v § 26 ods. 4 zákona o advokácii. Tento liberačný dôvod však v konaní zo strany odporkyne tvrdenej jednak nebol a nebol preto ani preukazovaný dôkaznými prostriedkami. Predpokladom vzniku zodpovednosti advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie nie je ani tak protiprávnosť jeho konania, ktorú však nie je možné vylúčiť, ale iba existencia protiprávneho stavu, t. j. činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, ktorá vyvoláva škodu. Teda zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie založená na súčasnom splnení troch predpokladov, a to činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiaca s výkonom advokácie a vznikom škody. Všetky tieto atribúty zodpovednostného vzťahu preukazuje v konaní navrhovateľ. V súvislosti s existenciou protiprávneho vzťahu, t. j. takej činnosti, súvisiace s výkonom advokácie, ktorá vyvoláva škodu súd konštatuje, že jednou s povinností advokáta je aj jeho povinnosť svedomito chrániť práva a oprávnené záujmy klienta. Svedomitým nie je taký výkon advokácie, ktorý nesie znaky ľahostajnosti, nedostatočného záujmu o klienta a jeho veci, resp. ktorý nezohľadňuje reálny stav veci alebo tento stav nedoceňuje. Typickými protiprávnymi konaniami potom sú opomenutie advokáta a následné zmeškanie lehoty, neodstránenie väd podania vedúce k zastaveniu konania, oneskorené podanie žaloby, ktoré viedlo k jej zamietnutiu pre premlčanie a podobne.

Súd v tejto súvislosti poukazuje, že takýto stav existencie protiprávnosti v súvislosti s činnosťou súvisiace s výkonom advokácie, ktoré vyvoláva škodu mal súd v tomto konaní za preukázané. V konaní bolo jednoznačne preukázané, pričom v tejto súvislosti sa jednalo o zhodné tvrdenia oboch účastníkov o tom, že navrhovateľ splnomocnil odporkyňu na zastupovanie v konaní vo veci neplatnosti výpovede, takúto plnú moc jej udelil a na základe takejto plnej moci mala byť podaná žaloba o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru. Takáto žaloba v skutočnosti podaná odporkyňou nebola, pričom skutočnosť ňou uvádzané na obranu o tom, že došlo k písárskej chybe, resp. táto časť žalobného návrhu z písomne podaného návrhu vypadla právne neobstojí je irelevantná vzhľadom k tomu, že sa jedná o zodpovednosť objektívnu. Taktiež je právne bezvýznamná tá okolnosť, že odporca mal možnosť v čase po vypovedaní plnej moci odporkyni poveriť zastupovaním iného advokáta a správne formulovaným žalobným návrhom sa mohol domáhať svojho práva na súde.

Súd mal preto za preukázané, že jeden z troch predpokladov a teda takáto nesprávna činnosť súvisiaca s výkonom advokácie na strane odporkyne predstavuje práve takú existenciu protiprávneho stavu, ktorý vyvoláva škodu a teda splnená prvá podmienka jej zodpovednosti.

Súd v ďalšom skúmal, či na strane navrhovateľa vznikla škoda a v akej výške. Bez preukázanie vzniku škody na strane navrhovateľa nemôže byť daná zodpovednosť advokáta za škodu. Vznik škody preukazuje tak isto klient, t. j. v danom prípade navrhovateľ. Škodou aj pre účely zákona o advokácii sa rozumie taká majetková, t. j. hmotná ujma, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Okrem skutočnej škody je možné sa domáhať aj ušlého zisku, teda toho, čo poškodený mohol získať, nebyť škodnej udalosti. V súdnej veci si navrhovateľ uplatnil skutočnú škodu, ktorá spočívala jednak v zaplatení súdneho poplatku za prvostupňové a taktiež odvolacie konanie, náhradu trov konania, jednak prvostupňového ale aj odvolacieho, ktoré musel nahradiť protistrane vzhľadom k tomu, že v svojom spore bol neúspešný. Ďalšou škodou, ktorú navrhovateľ preukázal bola odmena, ktorú poskytol odporkyni za poskytnutie právnej pomoci. Ďalšou škodou, ktorú si navrhovateľ uplatnil boli trovy štátu, ktoré zaplatil na účet Okresného súdu v Revúcej a tieto spočívali v zaplatenom svedočnom. Ďalšou škodou, ktorú si navrhovateľ uplatnil bolo vyhotovenie kópii listín zo spisu Okresného súdu Revúca a odmena, ktorú poskytol dvom advokátom za účelom posúdenia žaloby.

Navrhovateľ teda v konaní preukázal, že na jeho strane vznikla škoda, t. j. taká majetková ujma, ktorú on v svojej majetkovej sfére pociťuje ako ujmu a táto je vyjadrená v peniazoch v celkovom rozsahu 6 151,30 Eur.

Súd následne skúmal, či je daná aj posledná podmienka pre úspešné sa domoženie práva na náhradu škodu spočívajúca v príčinnej súvislosti medzi činnosťou advokáta, súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Existencia príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou na strane klienta, t. j. navrhovateľa a konaním, či opomenutím advokáta, t. j. odporkyne, môže byť daná iba vtedy, ak právne konanie či opomenutie advokáta je tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť advokáta za škodu nenastupuje. Príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by ku škodnému následku nedošlo. Teda medzi výkonom advokácie a škodou klienta musí byť vzťah príčiny a následku. Atribútom príčinnej súvislosti je jeho priamosť na pôsobenie príčiny na následok pri ktorej príčina priamo, t. j. bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Preto vzťah príčiny a následky musí byť priamy bezprostredný a neprerušovaný, nestačí aby bol len sprostredkovaný. Aj príčinnú súvislosť preukazuje v konaní navrhovateľ. Musí preukázať, že nebyť takéhoto pochybenia advokáta, bol by v konaní úspešný. Musí byť preukázané, či škoda navrhovateľovi vznikla práve len nekvalitným plnením povinností advokáta ako jeho zástupcu pri vedení sporu.

Súd konštatuje, že takýto záver o príčinnej súvislosti v uvedenom zmysle je možné urobiť len vtedy, pokiaľ by nebolo vadného postupu odporkyne mohol sa navrhovateľ svojho práva úspešným spôsobom domôcť. Súd v danej súvislosti konštatuje, že ako predbežnú otázku bolo treba riešiť to, či navrhovateľ mal skutočne pracovno-právny pomer u svojho zamestnávateľa, čo v konaní preukázané bolo, že tento sním skončil pracovný pomer výpoveďou a teda na strane navrhovateľa bolo právo domáhať sa určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru voči svojmu zamestnávateľovi, pretože len vadným poskytnutím služieb zo strany odporkyne došlo k situácii, že právo navrhovateľa domáhať svojho nároku podľa pracovno-právnych predpisov sa prekludovala a toto právo zaniklo. Súd však musí ďalej konštatovať, že príčinnú súvislosť navrhovateľ nepreukázal v celom svojom nároku. Súd konštatuje tak ako bolo vyššie uvedené, že vzťah príčiny a následku neexistuje ohľadne škody, ktorá vznikla navrhovateľovi za škodu, ktorú vyčíslil vo výške 149,- Eur, ktorú zaplatil za posúdenie žaloby iným dvom advokátom a tak isto z nákladov spočívajúcich vo vyhotovení kópii listín Okresného súdu Revúca, kde navrhovateľ zaplatil sumu 10,89 Eur. Táto faktická škoda navrhovateľovi síce vznikla, ale nie v priamej príčinnej súvislosti s konaním odporkyne a preto táto za ňu zodpovednosť niesť nemôže.

Súd ďalej konštatuje, že vzťah príčinnej súvislosti neexistuje ani pri škode, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s odvolacím konaním, a to za zaplatený súdny poplatok vo výške 312,- Eur a trov odvolacieho konania, ktoré musel nahradiť právnenému zástupcovi svojho zamestnávateľa vo výške 666,28 Eur.

Navrhovateľ už pri doručení prvostupňového rozhodnutia mal vedomosť o tom a sám to niekoľko krát v priebehu konania zdôraznil, že nárok pred Okresným súdom Revúca mu nebol priznaný z dôvodu neexistencie určujúceho výroku ohľadne neplatnosti skončenia výpovede z pracovného pomeru, ktoré bolo potrebné uplatniť v dvojmesačnej prekluzívnej lehote. Pokiaľ tento nárok v zákonom stanovenej lehote uplatnený nebol, nemohol sa už dovolávať svojich práv na prípadnú náhradu škody súvisiacu s pracovným pomerom, resp. z jeho skončením a ako taký mu bol návrh zamietnutý. Na tejto okolnosti nemohlo nič zmeniť ani rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho, pretože lehota na uplatnenie svojho práva spočívajúceho v podaní žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru by bola podaná po lehote a bola v čase podania odvolania už prekludovaná. Preto súd konštatuje, že škoda, ktorá vznikla navrhovateľovi v rozsahu za zaplatený súdny poplatok z odvolania a trov právneho zastúpenia, ktoré musel nahradiť v rámci odvolacieho konania nie sú v priamej príčinnej súvislosti s konaním odporkyne ako jeho právnej zástupkyne. Súd preto tieto nároky v rozsahu 1 138,17 Eur zamietol ako nedôvodné.

V zvyšnej časti teda súd návrhu navrhovateľa vyhovel a zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 5 013,13 Eur, pozostávajúcich z tých položiek, ako je vyššie uvedené v tomto rozhodnutí. Súd ďalej poukazuje, že nároky, ktoré pozostávali z uplatnených nárokov zo strany navrhovateľa a boli posúdené ako škoda v čase, kedy už účastníci konania neboli vo vzájomnom zmluvnom vzťahu súd tieto posúdil v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, pričom na odôvodnenie jednotlivých prvkov náhrady škody ako porušenie právnej povinnosti, škoda a príčinná súvislosť odkazuje na to zdôvodnenie, ktoré vyslovil súd v tomto rozhodnutí, keď posudzoval zodpovednostný vzťah založený zmluvou medzi účastníkmi konania o právnej službe zo strany odporkyne navrhovateľovi.

Súd taktiež priznal právo navrhovateľa na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak, že odporkyňa sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto navrhovateľ mal právo na príslušenstvo, t. j. úrok z omeškania tak, ako si ho vyčíslil, pričom výška zodpovedá ustanoveniam nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

Súd v konaní rozhodol taktiež o náhrade trov konania a to v zmysle § 151 ods. 3 OSP tak, že o týchto rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.